

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7128

гр. София, 15.09.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 15.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева**

като разгледа дело номер **8479** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Ц. И. Ц., с ЕГН [ЕГН], В. В. Д.-В., с ЕГН [ЕГН] и Н. Ц. Г., с ЕГН [ЕГН], всички от [населено място] и чрез пълномощника си адв. К. срещу Заповед № РД9Д-17/07.04.2021 г. на министъра на културата, с която е актуализирано наименованието и статута на обект „Седем могили“ в П., м. „П. герен“, в частта, с която е определено, че в границите на недвижимата културна ценност попада могила № 4, в чиито обхват попада имот с идентификатор 68134.601.59, собственост на жалбоподателите.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта до окончателното произнасяне по акта. Обосновават искането си с настъпване на значителни имуществени вреди. Това е така, тъй като са поискали изменение на ПРЗ за УПИ „за парк Могилите“ /имот с идентификатор 68134.601.59/, а със становище № 33-НН-479-19/26.08.2021 г. на министъра на културата е отказано съгласуване на проекта за ИПРЗ. Издаденото становище се основава на посочената заповед, с която се запознали именно при връчването на становището. Отказът за съгласуване е основание за продължаване на процедурата по изменение, като обаче е пречка за одобряване на изменението. Поради това спиране действието на заповедта ще е основание за спиране на производството по съгласуване, като продължаването на процедурата по одобрение на исканото изменение би довело до съществени неблагоприятни последици за жалбоподателите, като ще настъпят значителни загуби за последните, свързани с направените разходи по допускане изготвянето на ИПРЗ.

Ответната страна, е представила административната преписка по оспорената заповед. Взела е становище по същество на жалбата, чрез юк Х.. Оспорват допустимостта на жалбата, поради липса на правен интерес и просрочие.

Относно искането за спиране посочва, че на налице предпоставките на чл. 166, ал.2 АПК за спиране, тъй като не се доказват значителни или трудно поправими вреди.

Твърденията на жалбоподателите са свързани с проверка на законосъобразността на оспорения акт или на оспорване на други актове.

След като обсъди доводите на страните и приложените писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна:

Административен съд София-град, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, намира искането по чл. 166, ал. 2 и ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 180, ал. 2 от АПК, за процесуално допустимо към настоящия момент.

Съдът приема, че жалбоподателите е налице правен интерес от оспорване на акта, предвид на това, че със заповедта се засяга имот, на който те са собственици. Тъй като по делото към настоящия момент липсват доказателства за съобщаване на акта по реда на чл. 72, вр. чл. 66 АПК, съдът ще приеме оспорването за направено в срок, доколкото произнасянето по делото се дължи незабавно, но ще събере доказателства относно това обстоятелство.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

Със Заповед № РД9Д-17/07.04.2021 г., министърът на културата, е актуализирал наименованието и статута на обект „Седем могили“ в П., м. „П. герен“.

Заповедта засяга неблагоприятно жалбоподателите с частта, с която е определено, че в границите на недвижимата културна ценност попада могила № 4, в чиито обхват попада имот с идентификатор 68134.601.59, собственост на жалбоподателите. Това означава, че за част от имота на жалбоподателите е определен статут на недвижима културна ценност, което затруднява или прави невъзможно реализирането на инвестиционни намерения в имота.

Заповедта е издадена по реда на чл. 65 ЗКН представлява общ административен акт, като на основание чл. 180, ал.1 АПК оспорването на акта не спира действието, а на основание алинея 2 от същата разпоредба, съдът може да спре предварителното изпълнение по реда на чл. 166, ал.2 и ал.3 АПК. За разлика от хипотезите, когато с изрично разпореждане, административният орган може да допусне предварително изпълнение на акта само при наличието на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК, в които административният орган следва не само да посочи някоя от тях, но и подробно да я мотивира, в този случай органът, издал акта, не е длъжен да излага конкретни мотиви относно съществуването на някое от предвидените в чл. 60 от АПК условия, тъй като те се предполагат по силата на закона. Обратно, целта на спиране изпълнението на общия административен акт е да се осигури защита на лицето, подало жалбата. При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал.1 от АПК, съответно възможността от настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя - арг. чл.166, ал.2 от АПК.

След като по отношение на заповедта на Министъра на културата е допуснато предварително изпълнение по силата на закона, в тежест на жалбоподателите е да посочат и установят наличието на обстоятелства, поради които спиране изпълнението

на акта е основателно. За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда, като настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно.

В случая, жалбоподателите основават искането на вероятност от настъпване на сериозни имуществени вреди, които обаче ще настъпят не от изпълнението на заповедта, а от продължаване на процедурата по искането за изменение на ПРЗ, което те са процедирали. Процедурата по изменение на ИПРЗ за имота им ще следва да продължи поради наличието на становище от страна на зам.- министъра на културата. Същото е неблагоприятно за жалбоподателите и същите очакват и процедурата по изменение на ИПРЗ да приключи неблагоприятно за тях. От изложеното се установява от една страна, че настъпването на имуществени вреди за жалбоподателите е опосредено от негативното за тях становище на зам.- министъра на културата и не произтича пряко от оспорената заповед. А от друга страна, имуществените вреди не биха могли да се разглеждат като трудно поправима вреда. На първо място не се представят доказателства изобщо за настъпването на имуществени вреди и техния размер. А на второ място, вредите са свързани с разходи, направени във връзка с изготвяне на проекта по процедура по изменение на ПРЗ, но не и пряко с процесната заповед.

Освен изложеното, съдът счита, че с предварителното изпълнение на заповедта, законът е охранил важни обществени интереси свързани с опазване на културното наследство на страната ни. На тези интереси не биха могли да се противопоставят финансовите интереси на определени лица.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че жалбоподателят не е провел успешно доказване на посочените юридически факти, като при липса на условията по чл. 166, ал. 2 АПК за спиране на допуснатото предварително изпълнение на заповедта, искането за спиране следва да се отхвърли като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 180, ал. 2, във вр. с чл. 166 от АПК, Административен съд София -град, IX тричленен състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Ц. И. Ц., с ЕГН [ЕГН], В. В. Д.-В., с ЕГН [ЕГН] и Н. Ц. Г., с ЕГН [ЕГН], всички от [населено място] и чрез пълномощника си адв. К. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД9Д-17/07.04.2021 г. на министъра на културата, с която е актуализирано наименованието и статута на обект „Седем могили“ в П., м. „П. герен“, в частта, с която е определено, че в границите на недвижимата културна ценност попада могила № 4, в чиито обхват попада имот с идентификатор 68134.601.59, собственост на жалбоподателите.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

След съобщаването на страните за постановеното определение, делото да се докладва за продължаване на съдопроизводствените действия.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

